

[Ole Vig Jensen]

også, at hvis man følger et studenterkursus og ad den vej sikrer sig en studentereksamen, så er der heller ikke i dag noget adgangskrav om latin. Derfor mener jeg, at såvel faget som gymnasiet udmærket kan leve videre under de nye vilkår.

Det radikale venstre er indstillet på at se på de problemer, der kunne dukke op, når vi har gjort de første erfaringer, også hvis det måske skulle dreje sig om at styrke faget latin i gymnasiet. Vi synes ikke, der er noget, der i øjeblikket tyder på det. De mange henvendelser, vi har fået, er vi naturligvis glade for, dem kan vi altid blive klogere af, men de har jo indeholdt argumenter, som også er ført frem her, og som til syvende og sidst, synes jeg, ikke tæller så stærkt. Det har i hvert fald ikke gjort indtryk på mig, når man fra nogle latinlæreres side har sagt, at nu var sprogundervisningen i gymnasiet på vej mod en katastrofe. Sådan forholder det sig ingenlunde. Bevares, der har også været velargumenterede indvendinger undervejs, men jeg tror, vi kan forsvare den ordening, som her er foreslået.

Så vil jeg føje til, at når det radikale venstre har tilsluttet sig den aftale, som er lavet her, og som vi mener betyder en forbedring af folkeskolens vilkår på de områder, der er tale om, så er det ikke, fordi vi tror, at vi nu har løst folkeskolens problemer, ingenlunde. Jeg mener, at jeg igen er nødt til at sige, at hvis vi skal interessere os for folkeskolens problemer – og det skal vi, såvel i den lille forligsgruppe som i folketinget som helhed – så er der altså en lang række problemer i dag, som vi bliver nødt til at tage op og se på.

Jeg skal i den forbindelse endnu en gang sige, at det ikke mindst gælder de elever, som er de praktisk indstillede, de praktisk begavede elever. De har ikke de samme vilkår i dagens folkeskole som de mere bogligt interesserede, de mere bogligt begavede. Det er vel også grunden til, at et rigeligt stort antal unge i dag forlader skolen på et for tidligt tidspunkt. Man kan sige, det er en god ting, at der er en sådan dispensationsmulighed, og det synes jeg i øvrigt det er, men jeg synes, at det stigende antal elever, der tilsyneladende er tale om, er udtryk for, at folkeskolen ikke er i stand til at være et reelt tilbud til alle folkeskolens elever.

Jeg mener altså, at vi bliver nødt til at se nærmere på det. Det er ikke sikkert, det behøver at medføre en ændring af folkeskolelovgivningen, det er muligt, vi inden for de eksisterende rammer kan give disse elever bedre vilkår, men at vi bliver nødt til at se på det, vil jeg gerne slå fast fra radikal side. Det er ikke en forudsætning for at deltage i dette forlig, for det har vi aftalt, men jeg mener, at det må blive en opfølgning af det, der allerede nu sker her.

Chr. Christensen (KrF):

Kristeligt folkeparti er jo med i den aftale mellem skolelovsforligspartierne, der ligger til grund for de to lovforslag, vi her har til behandling. Formålet med forslagene er at styrke undervisningen i historie, som fik en alt for ringe placering i loven af 1975, samt igennem en ændring af den vejledende timefordelingsplan at styrke undervisningen i idræt.

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at det er lykkedes at få forbedret mulighederne for de to fag. Som begrundelse for vor anbefaling af forslaget om ændring af folkeskoleloven skal jeg henvise til forslagens bemærkninger, som vi helt kan tilslutte os.

Jeg synes, det er nødvendigt, at det bliver sagt, at da det var en klar forudsætning under forhandlingerne skolelovsforligspartierne imellem, at en styrkelse af fagene historie og idræt ikke måtte føre yderligere udgifter med sig, så måtte de 4 timer til historie og de 2 timer til idræt fremskaffes ad anden vej. Det skete dels ved en ændring af det obligatoriske ugentlige undervisningstimetallet fra 22 til 24, dels ved at reducere undervisningen i andre fag. Det kom herved til at gå ud over undervisningen i latin, der gled ud af 9. klasse som tilbuds-fag.

Søgelyset har selvfølgelig også været rettet mod faget samtidsorientering i forbindelse med timerne i historie, men den vej var jo, som det allerede er sagt, ikke politisk farbar. Trods ihærdige forsøg lykkedes det desværre ikke at skabe mulighed for at beholde latinundervisning i 9. klasse, eller i 8. og 9., hvad der også blev diskuteret. Faget har jo en værdi ud over sit eget område, en afsmitning over på andre fag. Men det er positivt, at faget bibeholdes i 10. klasse og, som det allerede er nævnt af hr. Ole Vig Jensen, også i